

Do svých prostorových kreseb, objektů a instalací integruje Kateřina Vincourová vše, co ji zajímá, včetně prostoru, ve kterém vystavuje. Na něj reaguje subtilně, ale přesně – vytváří jemná narušení řádu, která svádějí pozornost k detailu, k pomíjivému, k tomu, co je obvykle přehlíženo.

Jedním z určujících prvků jejího výrazu je nestandardní užití běžných materiálů spjatých s tělem a každodenností, které v instalacích suplují tělesnost prostřednictvím fyzické paměti i práce s negativním prostorem, jenž nenese pouze formální funkci, ale stává se aktivním významotvorným polem. Prázdnota, mezera či absence fungují jako součást autorčiny výpovědi – jako prostor projekce, očekávání či vnitřního napětí. Tento přístup je čitelný zejména v jejích prostorových kresbách, v nichž se objekt rozšiřuje do prostředí nikoli jako dominantní prvek, ale jako otevřená struktura.

Denisa Kujelová, kurátorka
květen 2025

INSPIRACE:

Dílo Kateřiny Vincourové je specifické autorčiným zájmem o tělesnost. Tu česká umělkyně ve své tvorbě často reflektuje třeba využitím předmětů a materiálů, se kterými se tělo téměř každodenně setkává a které tak nesou (ne)hmotné stopy jeho dotyku, užívání nebo pohybu. Takové otisky vytváří vrstvení – fyzické, emocionální, ale i kulturní –, které autorka do těla svých uměleckých děl ukládá tak, jako se podobné vrstvy ukládají do našich vlastních těl.

AKTIVITA:

Jednou z vrstev, které si lidská těla nesou, mohou být masky, za něž ukrýváme své tváře – ať už se jedná o líčidla, internetovou identitu, nebo „jen“ pečlivě nacvičený výraz. V této Ateliérovce se zamyslíme nad tím, k čemu masky lidem slouží a jaké různé podoby mohou mít. Podobně jako Kateřina Vincourová si k tvoření vezmeme materiál, který na těle masky sám vytváří. Silonku, jež hraje v naší aktivitě hlavní roli, napneme na improvizovaný rám, kde nám poslouží nejen jako prostor pro vytvoření vlastní masky, ale také jako vrstva, skrz kterou lze lidskou tvář pozorovat.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- kritické myšlení
- stylizaci
- ▲ představivost

BUDEME POTŘEBOVAT:

- silonku (v pleťovém tónu)
- čtyři klacíky – alespoň 15 cm dlouhé
- ▲ drátek
- suché pastely
- nůžky
- ▲ lak na vlasy/fixativ

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

- 1) Nejprve si připravíme rámeček pro silonku. Vybereme si čtyři klacíky, které poskládáme tak, aby tvořily čtverec nebo obdélník. Když jsme s tvarem spokojeni, drátkem klacíky v rozích svážeme.
- 2) Ze silonek ustříhneme kousek nohavice, který bude o něco menší než délka našeho rámečku. Ustřiženou nohavičku pak podélně rozstříhneme, aby nám vznikla jedna obdélná vrstva látky.
- 3) Silonku napneme na rámeček – látku propícháme drátkem a ten pak obmotáme okolo klacíku. Silonku tak nejprve připevníme ve všech čtyřech rozích a podle potřeby ji pak můžeme napnout i v dalších místech.

II. ČÁST

- 1) V následující části se zamyslíme nad tím, za jaké masky se mohou lidé skrývat a k čemu jim slouží. Jedná se o líčidla? Nebo třeba o úplně novou identitu? Představíme si, jak by taková maska mohla vypadat.
- 2) Vezmeme si suché pastely a naši představu přeneseme na silonku. Pracujeme jemně, abychom látku neponičili a nevytrhli z rámečku.

TIP: Můžeme zkoušet, co všechno silonka unese – třeba nanášet křídou prstem nebo kreslit přes šablonu vystřiženou z papíru.

- 3) Když je maska hotová, přestříkneme ji lakem na vlasy nebo fixativem, aby se pastel dále nerozmazával.
4. S hotovou maskou můžeme různě experimentovat – schovat za ni vlastní obličej, nebo skrz ni jen pozorovat svět okolo sebe.

ZAMYSLETE SE:

Jaké různé druhy masek znáte – z pohádek, filmů, každodenního života?

Proč podle vás lidé používají líčidla – v dnešní době, ale i v historii?

Chtěli byste si masku někdy opravdu nasadit? A pokud ano, při jaké příležitosti?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková